

L'art i la poesia són, en la nostra adolescència, potser ja en la infantesa, el llevat que fa fermentar tot quant d'intens, de viu i de personal hi ha dintre nosaltres. ¿Que hi fa que després tirem per altres camins? Millor, no tots hem d'ésser poetes. Però l'art i la poesia ens hauran ensenyat a assaborir la mediació, la lectura, la contemplació de la naturalesa. Per l'art i la poesia haurem començat d'entrellucar el nostre món interior i d'observar el món exterior. I tot, finalment, es conclou en això. L'art i la ciència, l'especulació i la vida pràctica, l'esdevenidor de l'individu i el dels pobles, neixen d'aquestes dues activitats intensificades. La poesia, doncs, és un llevat per a tota empresa noble.

JOAN PUIG I FERRETER

(De *La Publicitat*).

Mosàic Mundial

Sempre femení

La psicologia de la dona crec jo que té una gran aventatge per a son desxiframent, almenys en sos principis, degut a que és eminentment senzilla, semblant a totes les dones.

Aquest principi consisteix primordial i bàsicament, en la pròpia feminitat inclòs en aquelles dones alienes als quefers o preocupacions pròpies de son sexe. Vull dir que la Dona ho és sempre, fins a desgrat seu inclòs.

Vegi's sinó, el cas present:

A Londres i en la Cambra dels Comuns, va apagar-es la llum del saló de sessions, deixant-lo completament obscur. Dues senyores de la tribuna varen desmaiar-se, lo qual és ben natural i ben femení. Totes tenen la sensibilitat molt desenrotllada i encara hi tenen més desenrotllats i a punt d'engegar, els atacs de nervis característics.

A falta d'electricitat i per no interrompre la tasca dels Pares de la pàtria anglesa, plaçaren en diversos llocs unes primitives espelmes. I naturalment, en varen posar també sobre la magnífica taula presidencial.

I Miss Bonfield, membre de la Cambra, s'aixecà de prompte, va a la taula del president i posa uns papers sota les espelmes a fi de que les indispensables gotes de cera no en malmetin el barniçat.

Voleu res més graciós i escaient? Voleu res més que s'avingui amb el caràcter general de les dones? Miss Bonfield segurament gasparà ulleres de conxa,

podrà ésser sufragista, sabrà discutir pressupostos i parlar de Dret humà com qualsevol estadista, però com cada filla d'Eva, sap posar damunt de tot el seu esperit absolutament femení i sortosament rublert de de petites niciezes que tant delitosa fan la vida a son redòs.

Una mort contradictòria

A Rumania ha mort víctima de ràpida malaltia, que segons sembla els metges no sabèren tractar, el President del Concell de Ministres i de la Regència en Joan Bratiano.

Era, segons ens diuen, un excel·lent polític i un bon home. Sembla, però, que era força envejós i personalista. La perfecció no és pas en cap humà, anc que sia home públic o potser precisament per el fet d'ésser-ho.

Qui sembla haurá sortit guanyador, ben sensible és que hom hagi de fiar-se de la mort d'altre per triomfar, serà el Príncep Carol, fill major del difunt Rei i actual pretendent del tron en contra de son propi fill Miquel, proclamat Rei sota la Regència d'un Concell, per ésser menor d'edat, doncs té 4 anys.

Carol té forces partidaris anc que sembla que molts ho eren solament per anar contra del mort President del Concell.

De tótes maneres el préguen per a que torni a son país (ara és a Paris), i prengui el poder. Té també molts enemics que no el volen de cap manera.

I el resultat podria ésser una encesa guerra civil entre ambdós bàndols.

Una mort sempre és sensible, però en aquest cas ho és doblement encara, car podria produir-ne moltes d'altres.

BLANC-BLAU

FÀBRICA DE LICORS

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT

Demaneu arreu el Licor de moda

SANT JORDI

i el prou conegut

ANIS DEL TIGRE